

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייע נלור, יליי גליי, רויד הורוביץ, רותי ורד, אברהם חרסון, אוספר מאור, אלכס מסיס, אביבה כסו, ג'וס קינו, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

27685, רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970
ת. ד. 136, טען למברקים: "עולמפרט"
הסוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס טחש שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239.
ההפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

מיוחדת במינה. כמעט אחרי כל שאלה היה אנגלשטיין יוצא מן החדר, מבריעץ בחדר הסמוך עם מישהו, בלחש ובמיומ, חוזר ועונה. מבצע דלת הזכוכית גראו שלושה גברים אלמונים.

קרוב לחצות התלונן אנגלשטיין שהוא טיבל ממיחושיליב. אשתו גירשה את הכת-בים בשטף-דיבור קולני. אולם גם בחוץ נשארה בלב הכתבים הרגשה מזוהה. אחרי כמה צעדים, תפסו פתאום מה הדבר הארי מוור: כל התריסים של הבית היו מוגפים, ואף שכיב של אור לא בקע החוצה. בשיא הקיץ, בערב חם עד להחניק, היה זה דבר מוזר.

החוליה חזרה בזהירות לבית. היא הבי-חינה בחלון קטן, היחיד שהיה פתוח. מא-חוריו, בחדר ללא אור, עמד צעיר הכוש מגבעת, כאלו בתצפית. כמה טיפוסים מר-זרים אחרים הסתודדו בחוץ.

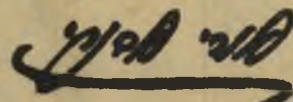
מאתו רגע פעלה החוליה במרץ. היה ברור לאנשיה שמשוהו חבוי בפרשה. אחרי שבוע של עבודה, היתה מסקנתה בקוצה. היא נוסחה בזהירות, בכתיבת העולם הזה בגליון הבא: "כל הצורה בה התנהלה ה-עיסקה (שגרמה לשון), מעוררת הפיקות ביחס לאמיתותה. חברת-הביטוח תשלם את הנוק רק לאחר שתהיה משוכנעת כי אמנם היה זה שוד, ולא מעשה רמאות."

★ ★ ★

בניגוד לנסיונו הרב של ברדיין, פעלה המשטרה באיטיות ובכובד. שבעה חודשים חלפו, מבלי שהתעלומה נפתרה רשמית. אפילו חברת-הביטוח היתה זריזה יותר, הצ-טרפה כעבור כשלושה חודשים לחשדות העולם הזה, סירבה כלמה את הנוק, מתוך טענה שלא הוכח כי היה שוד.

ההמשך בא רק השבוע. משטרת-ישראל הופתעה לשמוע כי החשוד העיקרי, צבי אורגשטיין, שדרכו נשלל ממנו לשם זה-רות, נמצא בריסל, נראה שם עלידי סו-ח-רים ישראליים. היה צורך להפעיל את ה-מנגנון הכבד של המשטרה הבינלאומית כדי לברר את שמו הנוכחי ואת כתובתו, ואולי לאחוז באמצעים אחרים נגד האיש שא-י אפשר לדורש את הסגרתו, מחוסר הכספ-הסגרה עם בלגיה.

יתכן שכל זה היה קורה אחרת, אילו היתה משטרת ישראל, בעלת המכונה הג-דולה, פועלת באותה רזינות כמו כתבי-עתון זה, שמקצועם איננו לגלות פשעים.

ליל את כל תושבי תל-אביב כננבים, הרי לא מעטים מכלילים את כלל הימאים כי מבריתים.
הסיבה לכך היא שזרקורי הפירסומת הישמיים מנפחים למסדים מוגזמים כל מס-רה הברחה של ימאי, על מנת להסתר-בצורה זו הברחות-ענק של יבואנים וכן הכ-רות של שוטרים וקציני משטרה. בדרך-כלל הברחות הימאים נעשות בשיחוף פעולה עם שוטרים.
יש לדעת כי אחרי שביתת הימאים הפ-עילה מפא"י מסגנת בלשכת העבודה של ה-ימאים, דרכה התקבלו לעבודה בעיקר אנשים רצויים לה. הבורים מספא"י, השולטים ל-מעשה באיגוד הימאים, עושים את התע-מולה של "ימאים מבריתים", על מנת להכני-לעצמם למקרה של שביתת ימאים חדשה דעתיה על עונת לציבור הימאים. ברצוני לשאול: כמה נעשו יבואן התבואות זילבר-שטיין, שהאשם בעבירות מטבע בסך מיליון-שניים, נשמח לדעת היכן הפקיד מר נרץ את 2 מיליון הולר שקיבל מפרות זו? אניתו מחברת צי"ט. האם מצטרפות כל הברחות הימאים, מאז קום המדינה, לעשירות כסום זה?

חובל שלישי, ע. אורי, תל-אביב
בקשר למאמר "מדי בויס", מה ראיתם להתעסק במים עמוקים ועכורים אלה, איני יודע. בעיה היסטוריוסופית היא: מהו אשר יוצר היסטוריה — העם או אלה העוסרים בראשו, או אולי שניהם גם יחד? המצב בי-מסור הציבורית הישראלית נובע לא רק מא-מסור, או מחוסר מוסר, של אלה המהווים ציבוריות זו. נפקה נא את עינינו. נעז זה של פריצת כמסר פשה בקרבנו במידה אפיוסית. יש הרואים בכך משבר חולף, ולעומתם יש כאלה הסוברים כי רצי-פוט היסטורית בלתי-נמנעת היא זו. וכאן שוב הגיע תורה של היסטוריה לומר דבי-רה היסטוריה של עמנו שלושה בעבותות

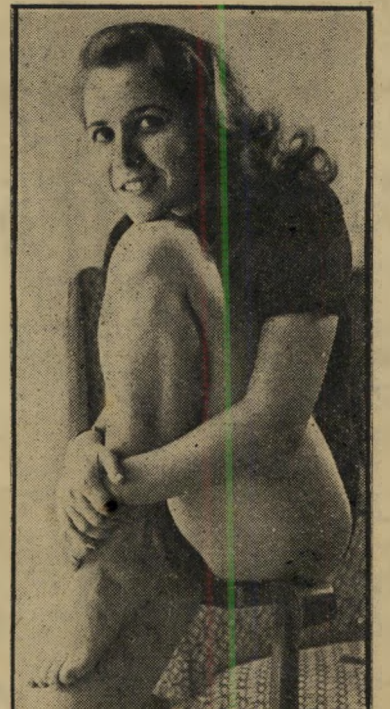
אורי אלוני, תל-אביב

קול רממה דקה

כתבתם על ועידת החרשים (העולם הזה 1063) היתה מעניינת ומאלפת מאוד. אולם דבר אחד לא הסכרתם בה: אם החרשים אילמים מרבים בעזרת תנועות, איך הם מבינים זה את זה בלישה?
עודד גוטמן, תל-אביב
באמצעות תנועות-אצבעות בתוך כף היד.
הנתיי למקרא הכתבה. האם יש לכם בי-מערכת כתב חרש-אילם? אם לא, כיצד ראינו תם את החרשי-אילמים, ואיך הבינתם את מה שהתכוונו לומר?
ש. ברוך, חיפה
הראיונות נערכו באמצעותה של דינה מנור, מזכירת ארגון החרשים-אילמים, השומעת-מדברת ומבינה את שפת האילמים.

אביבה לא הכיזה

הסיפור על אביבה רווח (העולם הזה 1063) איננו מתאים לעתון כעתונכם. הייתי מכין לו תופיע בקונפירנשל, אבל לא אצלכם. מאיר רותם, חיפה
כל הרעש סביב אביבה לא מובן לי. זוהי פניעה בחוש הפרט. כל אשה, כמו כל גבר, רשאת לעשות ככל העולה על רוחה. כל זמן שאין זה פוגע בציבור או בכבוד ה-פרט, מדינה, אין זה מעניינו של איש. גם לא שלכם.
ב. ברגה, תל-אביב

נערת-השבוע היימן

פלרה בעמים אחרים. ובאשר אהבה — יאנה אף עמנו. הנחמה איננה ברינה. היא נעוצה בתוך עתיד לוטה בערפל.

איסר הגדול

נחתם כתבה על איסר בארי המנוח (הער-ץ 1063), מי שהיה ראש שירותי ה-מוריעין של ההגנה. האם זוהי דעתכם ה-דרר? להשמיע אדם שעשה כל כך הרבה לעמו בחסון המדינה, אדם שמסר את כל זמנו ומאוויו למען ארצה? יש המדינה? מה אדם יודעים על אדם נרדף זה? מה אתם יודעים על פעולותיו? משוט לקחתם אדם שכבר איננו, וגיבתם עליו נל של שמועות.

מוקיר שמו, צה"ל
הכתבה על איסר בארי לא נכתבה על יסוד שמועות, אלא על יסוד עובדות, שחלקן פור-סם בהעולם הזה עוד בחיותו בחיים.

סיניה, למי?

אינני חושב שיש למסור את סיניה לירי-שול אל-ינאש מפכ"ר טייבה, המבכש אותה (העולם הזה 1063). העובדה שהיא מוסלמי ובעל נכסים, איננה נותנת לו זכות ועדי-אימוץ. לר"ר בכר הירושלמי יש זכות ועדי-פוט על הילדה, כלל סיפולו המסור בה. בשאלת הדת, הרי יש להשאיר את הבחירה בידי הילדה, לכשתגדל. אז תוכל לבחור אם היא רוצה להיות יהודיה או מוסלמית.

גחום קליין, ירושלים

אם כבר רוצים ללכת בשם האנושיות ה-צרופה, אזי יש לשרר בקול ישראל ערבית פרסית על הילדה, אולי ישמעו על כך כמה מבני שבטה ויסנו באמצעות האו"ם להחזי-רה. האגדה היהודית מספרת על הרבה תי-נוקות שנשבו בידי זרים, וישחזרו לכסוף אל ארצם ועמם.
ב. קולודני, תל-אביב

מתי היא מניעה ארצה? אני חושב ש-צריך לעשות לה קבלת-פנים עם כריות והי-מונים, כמו לחודרוב. סור-סור, בעד היכולת להעלות את הזמר הישראלי לכותרות העי-תונים, מניע לה נביע.
יעקב סלומון, תל-אביב

נערת השבוע

כקורא וותיק של לעונכם, לא האמנתי למראה עיני כשראיתי (העולם הזה 1063) תמונת עירום של נערה במדרג של רותי. אינני מאמין שיש בישראל איון נערה ה-מוכח לפרסם תמונה מסוג זה של עצמה. ו-אם יש כבר נערות כאלה, או אין זה מי-תפקידכם להגשים את שאיפותיה החולניות. אישכם אם תוכלו להכביר ולהתנצל על מה שקרה הפעם.

שמואל ויניקוב, ירושלים

תמונת נערת השבוע היא מקסימה ממש. האם היא לבושה או עירומה? אם באמת יש לה גוף כזה, אז מה היא מתכיישת להצי-פלם באור?
שמעון דן, תל-אביב

פנינה היימן איננה ביישנית (ראה תמונה). חוץ מזה, צולמה תמונת נערת השבוע בבגד מחול.

שזוף מטבע ברייתו

נהמתי למקרא מדורה של יליי גליי נלילי בשבוע זה. כיצד היא מעיזה לפרסם בדי-חות תפלות ומעליבות ב"בוכים וליקוס", אודות הבחור, החשוף מטבע ברייתו? יוצ-אי ערות המורה, אשר יליי מביטה עליהם מבינה, הוכיחו את עצמם בשנים שלאחר-קום המדינה נובע על מעשה פשעים שנים-רבות עד שיבטח פרו משרה אלקיים ויל-שוכה בציון לשבח בקרב עוה. היותי מעוני-ין, לטפוע על מעללי יליי גליי במיבצע קרש, למשל.

עודד אליגון, כפר אזר
אל יגון לא צעד, הקורא אליגון. יליי אספה בדיחות במיבצע קרש, והיא ניש-בעת שגם היא שזופה במקצת מטבע ברייתה.

לפני 10 שנים — וגם עתה

היות ואתם בין העתונים היחידים שהו-כירו את חלקי של האצ"ל ולחי' בהקמת המדינה לפני 10 שנים, ראיתי ונחנן לכתוב אליכם. כחניר שלי רואה אני חובה לעצמי להתייער על התעלמות של שירות השירות וכמה עתונים על חלקי של האצ"ל ולחי'. מתי יהיה חלק לכל התעלמות וההשמעות נגד אנשי ארגונים אלה, שנפלו למען ה-מדינה, במרד, לפני עשר שנים?
צבי רונברג, תל-אביב

רי, נמאס כבר. גם בשנת העשור, כשכל-עם צריך להתלכך, ממשכיבים בקרע הפירוד. איך אפשר להתעלם גם בשנת העשור מההיס-טוריה? "לפני עשר שנים" פעלו גם כוחות מחתרתיים אחרים נוסף להגנה. מדוע מתעלם מכך קול ישראל? האם שיטתו של רב-החובל התורכי, מלסטינקו" היא השיטה הנאותה היום?
א. בן-אריה, תל-אביב